

उपेक्षा *f.* (r. ईक्ष् s. आ) *id.* HIT. 50. 13. 62. 2. 102. 13.

उपेत *v.* इ praef. उप.

उपेयिवस् (उप + ईयिवस् part. praet. redupl. a r. इ v. gr. 694.; praef. उप) qui adiit. N. 13. 58.

उपोढ *v.* वृह praef. उप.

उपोद्घात *m.* (r. ह्नु in formâ caus. घातय्, s. ऋ) dictum, effatum, sententia. AM.: = उदाहार; PAT. 20.

उब्ज् 6. *p.* (आज्वि) rectum esse.

उम् 6. *p.* (पूरणे) implere.

उभ (du. nom. उभौ) ambo. SA. 5. 44. (slav. oba v. gr. comp. 273.; lith. abbu Nom. du. masc. a Th. abba; goth. bai, ba Nom. pl. masc. et neut. a Th. ba, abjectâ vocali initiali; gr. ἄμφω, lat. ambo, insertâ nasali; v. sq. Ex a initiali quâ formae ἄμφω, ambo et lith. abbu, abjets inter se conveniunt, et ex quo etiam slav. o vocis oba explicari potest - gr. comp. 255. a) - collegerim formam sanscritam primitive sonuisse ऋभ; a enim saepissime attenuatur in leviolem vocalem u, non facile autem linguae ita se degenerant, ut leviores vocales in graviore convertantur, v. «Focalismus» p. 227. sq.).

उभय *n.* utrumque, ambo. N. 17. 41. In sing. neut. solum usurpari videtur; secundum Wils. vero dualem solum excludit et plur. et sing. masc. admittit, quod vix fieri potest. (Huc pertinet lith. abje-ts pro abje-ta-s, Subst. masc. suff. ta formatum, quod significat ambo, uterque de animantibus, c. genit.; etiam Adverb. abbejeip utroque modo, de cujus suffixo v. gr. comp. 383. p. 555.; goth. bajôths, N. pl., ambo, bajôthum ambobus.).

उभयतस् *Adv.* (a praec. s. तस्) ab utroque latere. DR. 8. 16.

उभयथा (ab उभय s. था) utroque modo. UR. 44. 1.

उभययुस् *Adv.* (ex उभय et युस् quod mihi correptum videtur ex दिवस् ejecto ऋ, quamobrem व् transiit in उ et इ in य्) utroque die, i. e. antecedente et sequente. AM.

उभयेयुस् *Adv.* (ejusdem originis, mutato उभय in उभये) *id.* AM.

उम् *Interj.*

उमा *f.* nomen *Durgae, Sivi uxoris.*

उमापति (e praec. et पति conjux) nomen *Sivi.* AM.

उमेश *m.* (ex उमा et ईश dominus) *id.* HEM.

उम्म् 6. *p.* (पूरणे) implere.

उर in initio nonnullorum compositorum pro उरस् pectus.

उरग *m.* (a praec. et ग iens) serpens. IN. 5. 25.

उरगा *m.* aries. AM. (cf. उरभ्र quod laniger significare videtur, porro ऊर्णा et ऊर्णायु).

उरभ्र *m.* (ut mihi videtur, ex उर pro ऊर्णा lana, et भ्र ferens) *id.* AM. v. उरगा.

उरक्कद *m.* (ex उरस् pectus et क्कद tegens) thorax, lorica. AM.

उरस् *n.* pectus.

उरसिल (a praec. s. इल) lato pectore praeditus, fortis. AM.

उरस्य *m.* (ab उरस् s. य) naturâ filius. AM.: स्वजाते त्व औरसौरस्यौ; v. औरस.

उरस्वत् (ab उरस् s. वत्) *i. q.* उरसिल. AM.

उरु (fem. उरु et subst. उर्वी q. v.; ut videtur, a r. व् s. उ, ita ut उरु correptum sit e वरु, unde comp. वरीयस् et superl. वरिष्ठ, v. gr. 251.) magnus (gr. εὐρύς; hib. ur «very», ur-ard «very high», uras «power, ability»).

उरोज *m.* (ex उरस् et ज) mamma. HEM.

उर्द् 1. *p.* (माने क. मितिक्रीडास्वादे r.) metiri; ludere; gustare.

उर्व् 1. *p.* (हिंसायाम्) ferire, laedere, occidere. (Hae radix ex idem valente ऋर्व् orta esse videtur, attenuato ऋ in उ, quâ in re ambae radices eandem rationem inter se habent quam gothica Praeterita sing. & pl. veluti band, bundum, et sanscr. करोमि ejusque duct pl. कुर्वस्, कुर्मस्; v. gr. comp. 490.).

उर्वशी *f.* (ut videtur, pro उरुवशी, ex उरु et वशी अश्रु signo fem. ई) nomen *Apsarasis* cujusdam. IN. 4. 2

उर्वी *f.* (ab उरु signo fem. ई) terra. AM., cf. महीत पृथिवी.

उलूक *m.* ulula (lat. ulula, germ. vet. uwila, úla, ostrum Eule).